

Laidiens: 09.10.2015., Nr. 198

Oficiālās publikācijas Nr.: 2015/198.6

Ministru kabineta noteikumi Nr. 573

Rīgā 2015. gada 6. oktobrī (prot. Nr. 53 8. §)

Kārtība, kādā tiek paredzētas valsts saistības par akciju sabiedrības "Attīstības finanšu institūcija Altum" izsniegtajām garantijām un kādā veic valsts saistību uzraudzību

Izdoti saskaņā ar Attīstības finanšu institūcijas likuma 17. panta otro daļu un Lauksaimniecības un lauku attīstības likuma 5. panta 10. daļu

I. Vispārīgie jautājumi

1. Noteikumi nosaka kārtību, kādā, izstrādājot likumprojektu par valsts budžetu kārtējam gadam, paredz valsts saistības par akciju sabiedrības "Attīstības finanšu institūcija Altum" (turpmāk – finanšu institūcija) izsniegtajām garantijām, to apmēru, piešķiršanas kritērijus un valsts saistību uzraudzības kārtību.
2. Šo noteikumu izpratnē valsts saistības ir likumā par valsts budžetu kārtējam gadam plānotais valsts maksimālais saistību nodrošinājums kreditoriem par izsniegtajām garantijām.

II. Valsts saistību apmēra noteikšanas un piešķiršanas kritēriji, valsts saistību plānošana kārtējā gada valsts budžetā

3. Finanšu institūcija katru gadu līdz 1. jūlijam iesniedz Finanšu ministrijā:
 - 3.1. pieprasījumu par nepieciešamo valsts saistību apmēru. Pirms iesniegšanas pieprasījums saskaņojams ar ministriju, kura atbildīga par garantiju programmu izstrādi (turpmāk – atbildīgā ministrija);
 - 3.2. finanšu institūcijas pēdējā kalendāra ceturkšņa bilanci un peļņas vai zaudējumu aprēķinu;
 - 3.3. zvērināta revidenta pārbaudītu finanšu institūcijas iepriekšējā gada pārskatu;
 - 3.4. šo noteikumu pielikuma 1.2. apakšpunktā un 2. punktā minēto informāciju par finanšu institūcijas garantiju portfeli;
 - 3.5. sagaidāmo zaudējumu apjoma novērtējumu finanšu institūcijas izsniegtajām garantijām un informāciju par finanšu institūcijas rīcībā esošajiem finanšu līdzekļiem sagaidāmo zaudējumu segšanai;
 - 3.6. novērtējumu par izmaiņām tautsaimniecībā, kas var negatīvi ietekmēt finanšu institūcijas garantiju atbalsta saņēmējus, kuriem garantiju programmu ietvaros sniegts atbalsts.

4. Atbildīgā ministrija katru gadu izvērtē tās īstenotās nozares politikas ietekmi uz garantiju programmas īstenošanu un līdz 1. jūlijam minēto izvērtējumu iesniedz Finanšu ministrijā.
5. Finanšu ministrija izvērtē šo noteikumu 3.2., 3.3., 3.4., 3.5., 3.6. apakšpunktā un 4. punktā minētos dokumentus un likumprojektā par valsts budžetu kārtējam gadam paredz valsts saistības par finanšu institūcijas izsniegtajām garantijām, ņemot vērā apstiprināto un kārtējā gadā plānoto garantiju programmu riska segumu.
6. Finanšu ministrija, izstrādājot valsts budžeta pieprasījumu kārtējam gadam, pilnā apmērā iekļauj tajā valsts saistību apjomu šo noteikumu 5. punktā minētajām garantijām un sniedz kārtējam budžeta gadam sekojošo turpmāko divu gadu garantiju seguma pieprasījuma prognozi.
7. Finanšu institūcijas garantijas, kas izsniegtas likumā par valsts budžetu kārtējam gadam paredzētā valsts saistību apmēra ietvaros, ir garantijas, kuras sniegusi publiskā sektora struktūra, un prasījumus pret to pielīdzina prasījumiem pret centrālo valdību saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Regulas (ES) Nr. 575/2013 par prudenciālajām darbībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012, 214. panta otrās daļas "c" apakšpunktu.
8. Valsts saistības par finanšu institūcijas izsniegtajām garantijām iestājas, ja normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā konstatē, ka finanšu institūcijas rīcībā nav pietiekamu līdzekļu, lai noteiktajā apmērā izmaksātu kompensācijas kreditoriem.

III. Valsts saistību uzraudzība par finanšu institūcijas sniegtajām garantijām

9. Finanšu ministrija sadarbībā ar atbildīgo ministriju nodrošina valsts saistību uzraudzību.
10. Finanšu institūcija sniedz Finanšu ministrijai un atbildīgajai ministrijai šo noteikumu pielikumā norādīto informāciju šo noteikumu pielikumā norādītajos termiņos.
11. Finanšu ministrija ir tiesīga pieprasīt no finanšu institūcijas un atbildīgās ministrijas papildu informāciju, kas nepieciešama valsts saistību uzraudzības nodrošināšanai.
12. Finanšu institūcija nodrošina sagaidāmo zaudējumu novērtēšanu izsniegtajām garantijām un finanšu līdzekļu piesaistīšanu sagaidāmo zaudējumu segšanai, uzkrājumu veidošanu saskaņā ar finanšu institūcijas uzkrājumu veidošanas metodiku un ar izsniegtajām garantijām saistīto risku vadību atbilstoši finanšu institūcijas risku pārvaldības politikai.
13. Ja saskaņā ar finanšu institūcijas vērtējumu ir iestājušies apstākļi, kuru dēļ finanšu institūcija nespēs pildīt savas saistības par izsniegtajām garantijām, finanšu institūcija sniedz atbildīgajai ministrijai un Finanšu ministrijai informāciju par darbībām, kas plānotas, lai finanšu institūcija turpinātu pildīt savas saistības par izsniegtajām garantijām.
14. Finanšu institūcija pārtrauc garantiju izsniegšanu ar valsts saistību statusu, ja to apjoms pārsniedz likumā par valsts budžetu kārtējam gadam paredzēto valsts saistību apjomu garantiju izsniegšanai.
15. Pamatojoties uz finanšu institūcijas un atbildīgās ministrijas sniegto informāciju, Finanšu ministrija ir tiesīga pieņemt lēmumu par garantiju izsniegšanas apturēšanu, ja finanšu institūcijai nav nodrošināts pietiekams garantiju programmu riska segums.

IV. Noslēguma jautājums